

2009 Bahar şenlikleri'nin ardından,

Bu etkinliklerin gerçekleşmesinde emeği geçenlerin, katılanların hepsine teşekkür ederek lafa başlamak istiyorum, çünkü burada ki etkinlikler bizlere bir çok güzelliği aynı anda yaşama fırsatı sağladı. Bunların her birini ayrı ayrı yaşamak mümkün olabilir ancak aynı anda bunları yaşamak insana farklı bir duygulanım veriyor. Sözü çok uzatmadan bunların bir kaçına değinmek istiyorum.

Birincisi mensubu olduğum yörenin, boğazın, ülkenin ve milletin bir ferdi olma gururunu bir kez daha yaşamamı sağladıkları için. Zaman, mekan ne olursa olsun insanımız her şeyi yapabilme, başara bilme gücüne sahip olduğ unu gördük. Bu güne ge lmemize ön ayak olan büyüklerimiz nekad ar büyük bir medeni cesaret gösterdiklerini ve adeta imkansız olanı başararak yaban ellerinde kendilerine yer edinebildiklerini gördük. Bu takdire şayan bir başarıdır. Günümüzde her ferdin başarmaya çalıştığı "dünya adamı olma" özelliğini büyüklerimiz genlerinde taşıdıklarını gördük. Onlar dünya adamı olarak doğmuşlar ve bu özelliklerini yani nesillere aktarmaktadırlar. Başka hiçbirşey yapmamışlarsa bile bu başarı onlara yeter.

İkincisi bu gün kemale ermiş ve benimde yaşdaşlarım olan arkadaşların şuurlu ve sorumlu bir şekilde çağı okumaları, gereken her türlü fedekarlığı yapmağa çalışmalarını görmem oldu. Bu çok önemli bir husustur. Bir önceki kuşağın adeta tırnakları ile kazıyarak elde ettikleri kazanımları ve imkanları çar çur etmeden gelecek nesilleri mensubiyet şuur u olan, çağa uygun ve dayanışmayı bilen birer fert olarak yetiştirmeye çalışmaları beni çok etkiledi. Anavatanda bunları dile g etirmek, yapmaya çalışmak önemli a ncak çok zor değildir. Fakat gurbette hele hele gelişmiş batı toplumları içinde bunları başarmak, bana göre mücadele ruhu açısından Çanakkale'de yaşanan ruha benzer.

Hayat mücadelesine eş zamanlı sayılabilecek bir dönemde başladığım ve uzun zaman görmediğim hatta hatırlamakta zorlandığım birçok kişiyi gördüğüme çok mutlu oldum. Bu zamanın durduğu, geriye doğru çalıştığı ve insanı gençleştirdiği, çocuklaştırdığı bir ruh halidir.

İlk kuşak gemileri yaktı, şimdi sorumluluk taşıyanlar kendilerini feda ederek bilinçli bir şekilde geleceği hazırlıyorlar. Bu insan yapısı ile pek bağdaşmayan "bireysel egoyu sifıra yaklaştıran" bir durumdur. Bunuda ancak bizim insanımız yapabilir. Peki ya yeni nesil gençler, çocuklar! Baktığınızda sevecenliğin, ümit ve çalışkanlığın, zeka parıltılarının gözlerinden fıskırdığını fark etmemek mümkün değildir. Bu gençler doğru yönlendirildiklerinde neyi başarmazlarki! Onlarda bunun farkındalar ve büyüklerini hayal kırıklığına uğratmayaca klarından adım gibi eminim.

Üçüncüsü insanımızın fedekarlığı, vefakarlığı bilinmedik bir şey değildir. Ancak günümüzde bir çok etnik grupta yok olma noktasına gelmişken yöremiz insanında tüm canlılığını, tazeliğini hala taşıması taktire şayandır. Avrupa dahil bir çok ülkeye seyahatlerim oldu, planlanmış olanlarda vardır. İlk yurt dışı seyahatim dışında beni heyecanlandıran şenliklere gelmek üzere yaptığım seyahattir. Bunda haklı olduğumu büyüklerimizin şefkatini, yaşdaşlarımın fedekarlığını, ilgisini, gençlerin ve çocukların sevimliliğini, heyecanını görünce bir kez daha anladım.

Dördüncüsü, beşincisi ... diyerek sayfalarca yazmak mümkündür. Lafı uzatmayacağımı söylemişim ama olmadı. Yazımı orda yaşadığım bir anı ile bitirmek istiyorum. Malumunuz oraya gelen misafirlere bazı ekstra programlar hazırlandı. Bunlardan biri de Frankfurt şehir gezisi idi. Koskocaman şehir, değil kısıtlı bir zaman içinde bir ayda gezilebilecek gibi değildir. Buna rağmen bu görevi üstl enen saygıdeğer hemşehrilerimiz büyük bir gayretle kısa süre içinde olabilecek en iyi programı yaparak bize şehrin ana noktalarını gezdirdi. Yaptıklarından

yetinmemiş olsalar gerek, organizasyon komitesi ile de zaman zaman telefon görüşmeleri yaparak bilgi alışverişi içinde oldular. Bu görüşmelere yandan bizlerde katıldık. Doğal olarak orda işler programa ve zamana bağlı olarak yürütülür. Herkes ona alışık ve ona da uyar.

Akşam yemeği saatine denk gelen bu gezimizde son telefon görüşmesinde bizi gezdiren bir ağabeyimizle organizasyondan üst düzey sorumlu biri arasında geçen latife dolu diyalog şuydu.

- ne yapıyorsunuz geziniz bitmedi mi? Neredesiniz?
- yok ne zaman bitecek, daha yeni başladık, şuan ... geziyoruz.
- yemek saati, zaman kalmadı, gelmeniz lazım ancak yetişebilirsiniz
- buralarda bir şeyler yeriz.yerleri gezdik, birazdaha gezeriz.
- o epey yerler gezdi niz. `de onlara (misafirlere) Frankfurtun hepsi bukadar' da, alda gel onları, toplu gülüşmeler.....

Tabi biz bunun en yüksek samimiyet duygularını içeren ifadeler olduğunu şüphesiz biliyoruz. Herkese her şey için tekrar kucak dolusu teşekkür ederken, deryalar dolusu yazılacaklar içerisinde bende sizlere `yazılacakların hepsi bukadar' diyerek sözlerime son vermek istiyorum. Enderin saygı ve hürmetlerimle.....

Doç. Dr. Fehmi ÇELEBİ
ERZURUM - TÜRKİYE